

28.9.1999.

Кпс-22/99

У И М Е Н А Р О Д А

Савезни суд у већу састављеном од судија Петра Гвозденовића председника већа, др Мирослава Врховшека, Јована Радовановића, мр Лазара Раонића и др Милића Томановића чланова већа, са саветником суда мр Олгом Борчић записничаром, у предмету осуђених Рамадана Авдију и др., због кривичног дела из члана 136. став 2. у вези са чланом 125. КЗ СРЈ, одлучујући о захтеву браниоца осуђених за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде Окружног суда у Прокупљу К-41/98 од 19. фебруара 1999. године и пресуде Врховног суда Србије Кж-1-557/99 од 29. априла 1999. године, на седници већа одржаној дана 28. септембра 1999. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев браниоца осуђених Рамадана Авдију, Алије Гаши, Ђазима Краснићи, Азема Краснићи, Имера Краснићи, Бурима Блаца, Бока Нухи, Енвера Зогаја, Хаљита Нрецаја, Џавита Качанику и Синана Битићи за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде Окружног суда у Прокупљу К-41/98 од 19. фебруара 1999. године и пресуде Врховног суда Србије Кж-1-557/99 од 29. априла 1999. године одбија се као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Прокупљу К-41/98 од 19. фебруара 1999. године оглашени су кривим, између осталих, Рамадан Авдију, Алија Гаши, Ђазим Краснићи, Азем Краснићи, Имер Краснићи, Бурим Блаца, Бока Нухи, Енвер Зогај, Хаљит Нрецај, Џавит Качанику и Синан Битићи, због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из члана 136. став 2. у вези са чланом 125. Кривичног закона Савезне Републике Југославије (КЗ СРЈ), па су за наведена кривична дела Џавит Качанику и Синан Битићи осуђени на казне затвора од по четири године, а оптужени Рамадан Авдију, Алија Гаши, Ђазим Краснићи, Азем Краснићи, Имер Краснићи, Бурим Блаца, Нухи Бока, Енвер Зогај и Хаљит Нрецај на казне затвора од по три године и шест месеци.

Пресудом Врховног суда Србије Кж-1-557/99 од 29. априла 1999. године, делом одлуке под I, одбијене су, између осталих, жалбе бранилаца свих оптужених као неосноване и потврђена пресуда Окружног суда у Прокупљу, а одлуком под II, одбачена је жалба браниоца оптуженог Имера Краснићи, адвоката Живорада Нисића, као неблагоприятна.

Против првостепене и другостепене пресуде благовремено је поднео захтев за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде бранилаца осуђених, адвокат др Хуснија Битићи, из Београда, због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 364. став 1. тачка 8. Закона о кривичном поступку (ЗКП), наводећи да се пресуда заснива искључиво на наводима из оптужнице, без иједног доказа да су окривљени стварно починили кривично дело које им се ставља на терет. У захтеву се анализира начин на који је откривено кривично дело и поставља питање зашто и друга лица која су се тог дана тим и осталим аутобусима превозили из Словеније, нису кривично гоњена и осуђена. Оспорава се утврђено чињенично стање, негира постојање доказа, као и судска оцена изведених доказа, и тврди да су првостепени и другостепени суд донели неправилне одлуке, јер да осуђени нису починили кривично дело које им се ставља на терет, односно да за то нема доказа, те да су његови браниоци жртве времена у коме живимо, па се ова неправда мора исправити. Предложено је да се захтев уважи, преиначе првостепена и другостепена пресуда и осуђени ослободе од оптужбе, или да се обе пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У одговору на овај захтев Савезни државни тужилац предлаже да се одбије као неоснован.

Савезни суд је размотрио описе предмета и ценио разлоге изнете у захтеву за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде, па је нашао да је захтев браниоца осуђених неоснован из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 364. став 1. тачка 8. ЗКП, због које се подноси захтев, постоји ако се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

У поднетом захтеву се не указује било на који доказ на коме се пресуда заснива, а на коме се по одредбама ЗКП не би могла заснивати. Из садржине захтева произилази да се захтевом побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и судска оцена доказа, што не представља законски основ из члана 427. ЗКП за подношење овог ванредног правног средства.

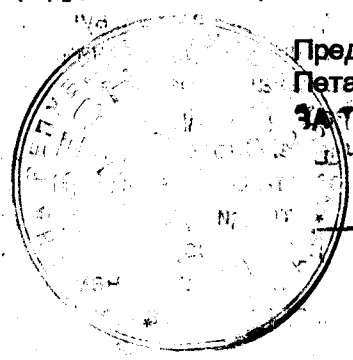
У вези повреде кривичног закона на коју се указује у садржини захтева браниоца осуђених, Савезни суд налази да инкриминације које се стављају на терет осуђенима садрже сва битна обележја кривичног дела из члана 136. став 2. у вези са чланом 125. КЗ СРЈ за које су оглашени кривим и осуђени. У првостепеној и другостепеној пресуди су дати детаљни разлози о постојању кривичног дела и кривичне одговорности окривљених. У суштини захтевом се и у оквиру ове повреде тврди да нема доказа о постојању кривичног дела, што такође не представља законски основ за подношење захтева за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде.

Из свих наведених разлога, Савезни суд је на основу члана 429. у вези са чланом 421. ЗКП захтев браниоца осуђених одбио као неоснован.

САВЕЗНИ СУД у Београду, 28. септембра 1999. године, Кпс-22/99.

Записничар,
м.р. Олга Борчић, с.р.

Председник већа,
Петар Гвозденовић, с.р.

ЗАТАОЧНОСТ ОТПРАВИ

[Handwritten signature]

Упутство за достављање докумената у вези са кривичним поступком у складу са чланом 429. у вези са чланом 421. ЗКП.

Упутство за достављање докумената у вези са кривичним поступком у складу са чланом 429. у вези са чланом 421. ЗКП.

Упутство за достављање докумената у вези са кривичним поступком у складу са чланом 429. у вези са чланом 421. ЗКП.

Упутство за достављање докумената у вези са кривичним поступком у складу са чланом 429. у вези са чланом 421. ЗКП.

FHP-2047, 8A, X, 4/6